

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Zafir Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a dr. Kamarás Péter Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen szállítmányozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. március 29-én kelt 8.G.41.919/2007/47. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63.500,- (Hatvanháromezer-ötszáz) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A **Sz.** Kft. megbízta az alperest három autóbusz fuvarozásának a megszervezésére ... kikötő viszonylatban, a megbízást az alperes visszaigazolta. Az alperes a felperes részére megbízást adott három autóbusz továbbítására 2006. december 8-án, amit a felperes 2006. december 12-én igazolt vissza.

A visszaigazolásban a busz méretét, a hajó nevét megjelölte, továbbá az elhajózás várható időpontjáról és az érkezés idejéről tájékoztatta. Közölte, hogy a fuvardíj nem tartalmazza a kikötői költségeket, csak a tengeri fuvardíjat és az azzal kapcsolatos költségeket.

A felperes az **A.P.** társaságot bízta meg, aki a **Ch.** Company hajóstársasággal kötötte meg a fuvarozási szerződést. A három busz 2007. március 8-án megérkezett az ... kikötőbe, ahol az alperes megbízójának ügyvezetője gépkocsivezetőkkel megjelent. A buszok átvételekor **Sz.P.** a **Sz.** Kft. ügyvezetője észlelte a buszok sérülését, melyről értesítette az alperest. **L.A.**, az alperes

alkalmazottja, 2007. március 8-án e-mailben tájékoztatta a felperest, hogy a három busz sérülten érkezett **A-be**, a visszapillantó tükrök letörték, a buszban lévő monitorok, illetve DVD lejátszók hiányoztak, a sárvédők töröttek, a dísztárcsák hiányoztak, és azonnali intézkedést kért **Sz.P.** mobiltelefonszámát megadva. Az alperes részéről **R.G.** ugyanezen a napon e-mailben **J.E.-nél**, az **A.** cég alkalmazottjánál bejelentette, hogy a kikötőben a buszok átvételekor észlelték, hogy az elektromos kiegészítő berendezéseket ellopták, a hátulnézeti tükrök törött, a busz külső oldalán, a karosszérián nagy sérülések voltak láthatóak, kérte a szükséges intézkedések megtételét és hivatalos jegyzőkönyv kiállítását. A számlákon a **Sz. Kft.** képviselője megjelölte a buszok sérülését és a hiányokat, az elektromos tükrök és a sárvédők törését, 2 db DVD, 2 db rádió és 2 db monitor hiányát. A **Sz. Kft.** Antwerpenből a társaság telephelyére vitte az autóbuszokat.

A felperes partnere az **A.P.** cég 2007. március 9-én e-mailben értesítette az antwerpeni kikötőben az **A.** cég részéről eljáró **J.E.-t** a megbízójától kapott értesülés szerint a három busz sérüléséről. Mivel azt a tájékoztatást kapták, hogy hivatalos jegyzőkönyv és képek készültek, ezekről kért másolatot, mert nem kaptak az ügyfelektől hivatalos kárbejelentést. Az **A.** cég a tükrökre vonatkozóan a kirakodást végző céget tartotta felelősnek, más felelősséget nem vállalt a buszok belsejére vonatkozóan, mert sem a hajóstársaság, sem a kirakodást végző cég nem kapott tájékoztatást ezekről az árucikkekről, a hajóraklevél kiállítása előtt és a hajórakleveleken semmiféle specifikáció nincs. A felperes 2007. március 11-én az **A.P.** partnerének írt e-mailben igazolta, hogy a címzett átvette a buszokat, azonban a hajóstársaság felé követelése lesz a sérülésekkel kapcsolatban. Tájékoztatta továbbá, hogy a felperes alkalmazottja személyesen a buszok állapotát meg fogja tekinteni 2007. március 12-én, melyről tájékoztatást fog adni; a hajóstársasággal tárgyalni akart, hivatkozva arra, hogy a sérülések valamelyik kikötőben vagy a fuvarozás alatt keletkeztek. A megrendelő telephelyén az autóbuszokat megtekintették a felperes és az alperes alkalmazottai, valamint fényképfelvételeket készítettek.

Az alperes 2007. március 27-én, hivatkozva a telefonbeszélgetésre és **Sz.P.**rel történt egyeztetésre, a felperest tájékoztatta arról, hogy a sérülésekből származó költségekkel kapcsolatban a kárigényt a megbízója bejelentette, melynek a továbbítását kérte a hajóstársaság felé.

Az alperes részéről **R.G.** 2007. április 3-án a **Sz. Kft.-nek** küldött e-mailben, hivatkozva a buszok sérülésére, a javítási számlák megküldését kérte a kárigény érvényesítése céljából. Az alperes 2007. április 3-án kiállította a szállítmányozási díjról a számlát a megbízója felé. A megbízó a szállítmányozási díjból 4.665.000,- Ft-ot fizetett csak ki, az ezt meghaladó összeget visszatartotta a bekövetkezett árukárra tekintettel.

A felperes 2007. március 10-én állította ki a 6.432.666,- Ft-ról a számláját 2007. március 13-i fizetési határidővel és megküldte az alperesnek. Az alperes 4.401.414,- Ft-ot a számlából a felperesnek megfizetett, a fuvardíj fennmaradó részének a megfizetéséről elzárkózott arra hivatkozva, hogy a három buszban kár keletkezett és ezt az összeget tőle is levonta a megbízója.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2007. november 29-én benyújtott és jogcímében módosított keresetében az alperest a Ptk. 514. § (1) bekezdés és Ptk. 518. §-a alapján kérte kötelezni 2.031.252,- Ft és ennek 2007. május 3-tól a kifizetésig járó a Ptk. 301/A. § szerinti késedelmi kamata és perköltség megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy a szerződésnek megfelelően teljesített, ezért részére a teljes szállítmányozási díj jár. Az alperes igényével kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az alperes elmulasztotta és az alperes megbízója sem hozta abba a helyzetbe az alperest, hogy az alperesi megbízót ért kárt érvényesíthesse a felperesen keresztül a hajóstársasággal szemben. Az alperes nem tudta igazolni, hogy milyen kára származott a megbízójának. Az elsőfokú eljárás során bemutatott javítási számlák elfogadhatatlanok, mert azok az összepszerúségen és a szolgáltatás megnevezésen, valamint buszjavításon kívül mást nem tartalmaznak, munkalap sem került csatolásra. Az alperes által csatolt fényképfelvételekből nem állapítható meg, hogy mikor, hol, milyen körülmények között készült, ezért a kárt sem jogalapjában, sem összepszerúségében nem igazolta. Az a körülmény, hogy az alperes megbízója az alperest kártérítés jogcímén megterhelte, azt az alperes a saját megbízójával szembeni perben érvényesítheti, amely független a felperest megillető díj összegétől. Hangsúlyozta, hogy a kár mértéke nem bizonyított, a kiszolgáltatás alkalmával kellett volna az átvevőnek a fenntartásait írásban közölni, bizonyítékot az alperes nem bocsátott arra vonatkozóan, hogy ilyen fenntartás megtörtént volna, ilyen igény hiányában az igényérvényesítési kötelezettség fel sem merülhet.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte.

Hangsúlyozta, hogy a felperessel fuvarozási szerződést kötött és a felperes nem bizonyította a fuvarozói felelősség alóli mentesülését.

Utalt a felperes által csatolt a hajós ügynökkel folytatott levelezésre, amely ellentmondásos, mert 2007. március 11-én hivatalos kárfelvételi jegyzőkönyvre hivatkoznak, míg 2009. május 13-án ezzel ellentétes nyilatkozatot tettek. Ezt az ellentmondást a felperes nem tudta feloldani és nem bizonyította, hogy a kárrendezés érdekében milyen intézkedéseket tett. Csatolta továbbá a Sz. Kft. kárigény bejelentését és az alperes levelét, amelyben kérte a bizonyítékoknak a megjelölését a sérült járművek tárgyában, a felperesnek és a hajóstársaság ügynökének küldött leveleket; egyúttal beszámítási kifogást terjesztett elő 2.031.252,- Ft és járulékai erejéig. Ezzel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a megbízójával szemben peres eljárást indított, amelyben a Fővárosi Bíróság 8.G.41.162/2008/16. szám alatt jogerős ítéletet hozott és a megbízóját kötelezte a neki járó fenti összegű szállítmányozási díj és annak 2007. április 5-től járó a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamat és perköltség megfizetésére. Ez a megítélt követelése az ítélet jogerőre emelkedése után végrehajthatatlanná vált, mert a jogutód elérhetetlen lett, székhelye ismeretlen. Ez a kára a felperes mulasztására vezethető vissza, mivel a megbízóját ért kárt a felperes semmilyen módon nem orvosolta.

A felperes az alperes beszámítási kifogásának az elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jelen per eldöntése szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az alperesi megbízót milyen kár érte, mivel az alperes a felperessel kötött szerződést. Az a tény, hogy az ítéletet az alperes nem tudta végrehajtani a megbízóján, független a jelen peres eljárástól. Vitatta, hogy harmadik személy ellen indított perben hozott ítélet alapján a végrehajtás sikertelensége megalapozna bármilyen mulasztást, szerződésszegést vagy okozati összefüggést jelentene a felperes magatartásával. Mulasztás egyébként sem terhelte, mert sem az alperes, sem megbízója nem hozta abba a helyzetbe, hogy határidőben bejelentett, összegszerűségében is alátámasztott kártérítési igényt továbbítson a hajóstársasághoz.

A Fővárosi Bíróság a 2011. március 29-én kelt 8.G.41.919/2007/47. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 2.031.252,-Ft-ot és annak 2007. május 3-tól a megfizetés napjáig számított késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegű kamatát és 248.850,- Ft perköltséget.

Határozata indokolása szerint, a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy a felek között a Ptk. 514. § (1) bekezdésében szabályozott szállítmányozási szerződés jött létre. A felperes mint szállítmányozó arra vállalt kötelezettséget, hogy díj fizetése ellenében a megbízó javára fuvarozási szerződést köt. Az alperes megbízásában foglaltak teljesítése szállítmányozási tevékenységet jelentett, így a tengeri fuvar megszervezését, amelyet az alperesnek küldött felperesi megbízás visszaigazolás is igazol. A felperes 2006. december 5-én elektronikus úton küldött levelében felhívta az alperes figyelmét azokra a körülményekre, amelyek a szállítmányozás teljesítése során figyelembe veendők, így pl. az adásvételi szerződés kiegészítésére, szállítmánybiztosítás megkötésére, fényképek készítésére a buszok átadáskori állapotáról. Mindezek ugyancsak azt tanúsítják, hogy a felperes a Ptk. 516. § (1) bekezdése alapján mint az alperes által megbízott szállítmányozó adott javaslatot az alperes megbízója felé azon célszerű és megfontolandó intézkedések megtételére, amelyek a tengeri szállítmányozásnál felmerülhetnek.

Jelen szerződésre az 1931. évi VI. törvénnyel kihirdetett Brüsszeli Egyezmény alkalmazandó. Ennek 3. cikk 6. pontja értelmében a kirakodási kikötőben írásban kell a fuvarozónak vagy megbízottjának a kárt bejelenteni. A becsatolt iratokból az állapítható meg, hogy az A. Belgium N.V. által kiállított iratokon jelentette be a kárt a Sz. Kft. törvényes képviselője, jegyzőkönyv felvételére nem került sor. A Sz. Kft. törvényes képviselője elismerte, hogy a kár összegét alátámasztó számlákat nem adta át az alperesnek. Az a körülmény, hogy a társaság kaposvári telephelyén megtekintették az autóbuszokat és fényképfelvételeket készítettek, az autóbuszok kiszolgáltatási állapotát nem igazolja. A címzett által hivatkozott jegyzőkönyv nem került csatolásra. Nem állapítható meg, hogy a fuvarozás tartama alatt milyen sérülések következtek be. Kiszolgáltatáskori állapot rögzítésének a hiányában, a címzett egyoldalú nyilatkozata alapján nem bizonyított a kár, ezért a fuvarozó felé az igényérvényesítés nem járt volna eredménnyel.

Az alperes megbízója a felperes tájékoztatása ellenére a szállítmányra biztosítást nem kötött. Az a körülmény, hogy az **A.** cég számláira az átvételkor a **Sz.** Kft. kifogást vezetett, nem igazolja az **A.** cég felé a kárigény bejelentést. A fuvarozó fenntartás nélkül vette át a buszokat, amit a becsatolt **B.** igazolt. A Brüsszeli Egyezmény 3. cikk 6. pontja értelmében, ha a kárról igényt a kirakodási kikötőben írásban nem adják át a fuvarozónak vagy megbízottjának legkésőbb addig az időpontig, amíg az árukat elviszik és annak a személynek az őrizetébe adják ki, aki a fuvarozási szerződés alapján jogosult a kiszolgáltatás követelésére, ellenkező bizonyításáig vélelem szól arról, hogy az árukat a fuvarozó abban az állapotban adta ki, ahogyan az a hajós elismervényen le van írva. A becsatolt okiratok alapján nem nyert bizonyítást, hogy kárfelvételi jegyzőkönyv és fényképfelvételek készítésére a kikötőben sor került volna, ezek hiányában a kár mértéke nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta a Ptk. 517. § (1) bekezdése alapján a felperes felelősségét és megállapította, hogy szállítványozói mulasztás nem állapítható meg a részéről, mivel a fuvarozóval szembeni igényérvényesítéshez adatok és okmányok nem álltak rendelkezésre. Perlési megbízást az alperes megbízójától nem kapott, illetőleg nem adott perlési megbízást az alperes a fuvarozóval szembeni igényérvényesítésre. A szállítványozó kifejezett megbízói utasítás nélkül bizonytalan kimenetelű igényérvényesítésre nem köteles.

A Ptk. 520. § (2) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn, így ezzel kapcsolatban sem állapítható meg a felperes felelőssége. A fuvarozóval kötött szerződés, a fuvarozó, illetőleg a felperes által megbízott szállítványozó kiválasztása terén a felperest mulasztás nem terhelte, ezért a felperes mint szállítványozó a fuvarozás tartama alatt bekövetkezett árukárért a Ptk. 520. § (2) bekezdésében foglalt feltételek hiányában nem felel. A Ptk. 517. § (1) bekezdésében foglalt igényérvényesítési kötelezettségének a felperes eleget tett azzal, hogy a hajóstársaság ügynökének a kárigényt bejelentette a becsatolt 2007. március 9-i e-mailek alapján. Az igényérvényesítéshez szükséges okmányok átadása és az adatoknak a bejelentése az alperes megbízójától elmaradt, ezért a fuvarozóval szembeni eredményes igényérvényesítés feltételei nem álltak fenn. Mindezekre tekintettel elutasította az alperesnek a szerződésszegésre való hivatkozását és kötelezte a Ptk. 518. § (1) bekezdése alapján az alperest a szállítványozási díj megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogását sem találta megalapozottnak. Az alperes megbízója vállalta a buszoknak az átvételét az antwerpeni kikötőben, ezért neki kellett volna a buszok sérüléséről kárfelvételi jegyzőkönyvet a hajóstársaság képviselőjével felvenni, ami a fuvarozóval szembeni igényérvényesítésnek lett volna a feltétele. A felperes nem járt el jogellenesen, ezért az a körülmény, hogy az alperes megbízója a szállítványozói díjat visszatartotta, az alperessel szemben nem alapozza meg a felperes kártérítési felelősségét. A felperes szállítványozóként járt el, az alperes adott megbízást a fuvarozás megszervezésére, az alperes megbízója az áru átvételekor kárfelvételi jegyzőkönyvet nem vett fel a kikötőben, szállítványbiztosítást nem kötött, és a fuvarozóval szemben igényérvényesítésre perlési megbízást nem adott.

Az alperes a beszámítási kifogásában arra hivatkozott, hogy azért érte kár, mert a jogerős ítélet alapján az a megbízójával szemben nem volt végrehajtható. Ez a körülmény azonban nem mentesíti az alperest az általa igénybe vett felperes mint alszállítmányozó felé a szállítmányozási díj kifizetése alól. Az alperes megbízójának kára nem nyert bizonyítást, a szállítmányozói mulasztás sem volt megállapítható az alperes és az általa választott felperes mint alszállítmányozó közreműködése folytán, ezért az alperes beszámítási kifogását elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a beszámítási kifogásának történő helyt adást és a felperes perköltségben való marasztalását.

Elsődlegesen eljárási szabálysértésekre hivatkozott, amit egyrészt abban jelölt meg, hogy az ítélet rendelkező részében a bíróság nem határozott a beszámítási kifogásról, továbbá nem egyesítette a jelen ügyet az általa indított 8.G.41.162/2008. számú üggyhöz, amelyet a **Sz. Kft.**-vel szemben indított, az egyesítés elutasításának indokát az ítéletben sem jelölte meg.

Érdemben kifejtette az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben azt, hogy a kárt bizonyította, ezt igazolják a becsatolt jegyzőkönyvek, fényképek és az **A. cég** azon nyilatkozata, hogy nem megfelelő hajóval történt a szállítás.

A felperes a jelen per kezdetén elismerte, hogy nem szállítmányozási, hanem fuvarozási szerződést kötött, amit később a per során megváltoztatott, ennek indokát nem adta és az elsőfokú bíróság ezt teljes egészében elfogadta, ugyanakkor mind a tanúk vallomását, mind pedig a szükséges okiratokat teljesen figyelmen kívül hagyta, nem értékelte megfelelően sem **L.A.**, sem **R.G.** vallomását.

Álláspontja szerint a fuvarozás vagy a kirakodás közben keletkezett a kár. Mindent megtett az igény érvényesítése érdekében. Felszólította a felperest az intézkedésre, azonban a felperes semmilyen intézkedést nem tett, pedig a felperes volt az egyedüli, aki a kikötőben intézkedni tudott volna.

A kárfelvételi jegyzőkönyvvvel kapcsolatban hivatkozott egy 2007. március 11-én kelt e-mailre, amelyet Lencsés András - a felperes akkori alkalmazottja - írt külföldi partnerének, hogy a címzett átvette a buszokat, de megjegyzései szerint többféle követelése lesz. Beszéltek a hajósügynökkel és megtudták, hogy kárjegyzőkönyv készült, belső- és külső fotókkal. Ezeket a körülményeket az elsőfokú bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta.

Az eljáró bíróság hivatkozott ugyan a Brüsszeli Egyezményre, de nem hivatkozott a 4. cikk 2. pontjának q) alpontjára, e vonatkozásban a felperes bizonyítási kötelezettségének egyáltalán nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban még csak nem is figyelmeztette a felperest perbeli kötelezettségére.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes perköltség fizetésére történő kötelezését kérte.

Álláspontja szerint a tényállás egyszerű, a felek szállítmányozási szerződést kötöttek, amelynek alapján a felperes kötelezettsége volt három autóbuszra vonatkozóan tengeri fuvarozási szerződések megkötése a ... útvonalra. A megkötött fuvarozási szerződések címzettje a megbízásnak megfelelően az alperes megbízója a **Sz. Kft.** volt, aki a buszokat **A-ben** átvette és maga fuvarozta Magyarországra. Az

alperes a megállapított szállítványozási díjat a felperesnek nem fizette ki. A fizetés elmaradását az alperes azzal indokolta, hogy a díjat ő sem kapta meg a Sz. Kft.-től és hogy a buszok a fuvarozás során megsérültek.

A szállítványozási szerződésben nem volt olyan feltétel, hogy az alperesnek csak akkor kell fizetnie, ha a díjazást saját megbízójától megkapta. A másik felhozott indok szintén jogellenes és megalapozatlan. Az árukár a szállítványozási díj követelhetőségét és esedékességét egyáltalán nem érinti. A fuvarozás közben keletkezett árukárért a szállítványozó nem felel, így ilyen jogcímen kártérítési igény vele szemben nem érvényesíthető, az beszámításra alkalmatlan. Felmerülhetett volna, hogy a fuvarozás közben keletkezett kárt a szállítványozónak a kárt okozó fuvarozóval szemben kell érvényesítenie, de ezt a lehetőséget az alperes megbízója maga hiúsította meg azzal, hogy a küldeményeket fenntartás nélkül átvette, az állított sérülésről jegyzőkönyvet a kikötőben nem vett fel és érvényesítésre alkalmas igénnyel nem rendelkezett.

Az alperes a másodfokú eljárásban hangsúlyozta, hogy a kár nem abból keletkezett, hogy a Sz. Kft.-től jogerős ítélet ellenére sem kapta meg a szállítványozási díjat, hanem azzal, hogy a felperes nem tett meg mindent a kár megtérítése és enyhítése érdekében.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság elsődlegesen az alperes fellebbezésében megjelölt eljárási szabálysértéseket vizsgálta.

Az elsőfokú bíróság az alperes által előterjesztett beszámítási kifogást az ítélet indokolásában részletesen ismertette és a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően bírálta el azt, mint érdemi védekezést a felperes keresetével szemben. Az eljárási szabályok között nem szerepel olyan rendelkezés, hogy a beszámítási kifogás elutasításáról az ítélet rendelkező részében kell határozni a elsőfokú bíróságnak, ezért nem volt olyan eljárási szabály, amit az elsőfokú bíróság megsértett volna.

A Pp. 149. § (2) bekezdése szabályozza a perek egyesítését. Magából a törvény szövegéből is kiderül, hogy a bíróság nem köteles elrendelni a perek egyesítését, azt a célszerűségi és gazdaságossági szempontok figyelembevételével rendelheti el. Az egyesítés egyik feltétele, hogy a perek összefüggjenek, ami a perek tárgyának olyan kapcsolódását jelenti, amely miatt az egyik kérdésben való döntés hatással van a másik perben való döntésre. Jelen esetben az, hogy az alperes megbízója az alperes részére a szállítványozási díjat nem fizette ki és emiatt perelte a megbízóját, független attól, hogy az alperes a felperes részére a szállítványozási díjat arra hivatkozással nem fizette ki, hogy a megbízója kártérítési igényét nem érvényesítette megfelelően. A jogszabályi rendelkezésből kitűnően az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy az ügyek egyesítését elrendeli-e. Jelen esetben az egyesítés feltételei nem álltak fenn, ezért azt az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte. Önmagában az a tény, hogy erről alakszerű

végzést nem hozott, nem jelent eljárási szabálysértést, mert ez ún. pervezető végzés lenne, ami ellen fellebbezésnek nincs helye.

Az ügy érdemében az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és megalapozott jogi indokolással marasztalta az alperest a szállítványozási díj megfizetésében, elutasítva egyúttal a kártérítésre alapított beszámítási kifogását jogalap hiányában.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a peres felek szállítványozási szerződést kötöttek. Ezzel kapcsolatban az ítélet indokolásában részletesen kifejtett álláspontjával és jogi indokolásával a másodfokú bíróság mindenben egyetért, azt kiegészíteni nem kívánja. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes eredetileg fuvardíj megfizetésére alapítva terjesztette elő a keresetét, és az elsőfokú eljárás alatt módosította követelése jogcímét, nem jelenti azt, hogy a felek fuvarozási szerződést kötöttek. A rendelkezésre álló iratok alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes azután módosította a keresetét fuvardíjról szállítványozási díjra, hogy az alperes a 2009. október 27-i tárgyaláson maga nyilatkozott úgy, hogy a felperessel szállítványozási szerződést kötött. A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok pedig teljes egészében azt támasztották alá, hogy a felek szállítványozási szerződést kötöttek, mivel a felperes feladata a három autóbusz vonatkozásában a tengeri áru fuvarozás lebonyolításával kapcsolatos szerződések megkötése volt.

Az alperes álláspontjával szemben az elsőfokú bíróság minden tanúvallomást részletesen értékelt és ugyanígy a becsatolt okiratokat is részletesen elemezte, azokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján mérlegelte. A jogszerű mérlegelésen alapuló tényállás a másodfokú bíróságot is köti, ezért a másodfokú eljárásban nem volt lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére (BH 2006/403).

Az elsőfokú bíróság a határozata indokolásában valamennyi jogcímet vizsgálva részletesen megindokolta, hogy a felperes mint szállítványozó kártérítési felelősséggel az alperes felé nem tartozik, az ott kifejtett jogi indokokat a másodfokú bíróság mindenben osztja.

Az alperes által a fellebbezésben hivatkozott Brüsszeli Egyezmény 4. cikk 2. pontjának q) alpontját csak akkor lehetne alkalmazni a jelen eljárásban, és csak akkor volna jelentősége a jelen per elbírálása szempontjából, amennyiben a felperes fuvarozó lenne, mert ez a pont a fuvarozó felelősség alóli mentesülését szabályozza. Mivel a felperes nem volt fuvarozó, hanem szállítványozó, ezért erre való hivatkozás a jelen per elbírálása szempontjából irreleváns.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell megfizetnie a felperesnek a másodfokú eljárás során felmerült költségét. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2011. év október hó 27. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna sk.
előadó bíró

Dr. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő